

ת"פ 41986/12/21 - מדינת ישראל ע"י נגד שי איאסו

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 41986-12-21 מדינת ישראל נ' איאסו(עציר)

בפני	כבוד השופט אלכס אחר
המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי
נגד	
הנאשם	שי איאסו (עציר) עו"ד ספיר רוזנבלט ממשרד עו"ד רהב אופנהיימר

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, עבירות לפי סעיפים 335(א)(1)+334 לחוק העונשין, 384 לחוק העונשין, 275 לחוק העונשין ו- 192 לחוק העונשין - פציעה כשעברין מזויין, גניבה, הפרעת שוטר במילוי תפקידו ואיומים, וזאת על בסיס העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן.

תמצית עובדות כתב האישום המתוקן

לפי כתב האישום המתוקן, בתאריך 14.12.21, הגיע הנאשם למכולת המצויה בבעלותו של המתלונן ונטל לידיו בקבוק בירה בשווי 10 ₪, פתח אותו ושתה ממנו. המתלוננת, עובדת במכולת, ביקשה מהנאשם לשלם עבור הבירה והנאשם סירב ואיים על המתלוננת "שיסגור את החנות וירה עליהם טיל וכי הם לא יהיו פה יותר". המתלוננת הזמינה משטרה. שוטר שהגיע למכולת הזהיר את הנאשם לשלם עבור הבירה. הנאשם התחייב לשלם והשוטר עזב את המקום.

לאחר מכן, איים הנאשם על המתלוננת בשנית ואמר לה "תזמיני משטרה אני לא מפחד אני אשרוף את המקום אתם לא תהיו פה". המתלוננת הזמינה משטרה פעם נוספת והנאשם יצא מהמכולת והמתין בסמוך לה.

המתלונן הגיע למכולת, תשאל את המתלוננת אודות האירוע ובעקבות כך ניגש אל הנאשם ודרש ממנו לעזוב את המקום. לאחר מכן, המתלוננת והמתלונן החלו בסגירת המכולת.

בעוד המתלוננים מכניסים עגלות סופר המכילות בקבוקים ריקים המיועדים למחזור, הגיע הנאשם פעם נוספת למקום ונטל מהעגלות שני בקבוקי זכוכית ריקים. אז, בעת שהמתלונן הכניס עגלה לתוך המכולת כשפניו לתוך בית העסק, הגיח הנאשם מאחורי גבו וניפץ את אחד מבקבוקי הזכוכית על ראשו. דם רב ניגר מראשו של המתלונן והמתלוננת הזעיקה משטרה.

שוטרים שהגיעו למקום הודיעו לנאשם על עיכובו אך הוא סירב להתלוות אליהם. אז הודיעו השוטרים לנאשם על מעצרו והובילו אותו בניידת משטרה לתחנת המשטרה.

בתא המעוכבים הפריע הנאשם לשוטרת וירק עליה.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלונן חבלות של ממש - 9 חתכים באזור פרונטלי משמאל לסרציה עורית פרונטלית מלווה בהמטומה תת עורית אשר נתפרו בבית החולים.

הנאשם נעצר בתאריך 14.12.21 ועודנו נתון במעצר. ב"כ הצדדים גיבשו ביניהם הסדר לפיו כתב האישום יתוקן והנאשם יודה במיוחס לו. לא גובשה הסכמה לעניין ענישה.

ראיות לעונש

ב"כ המאשימה הגישה תמונות של המתלונן והפגיעות שנגרמו לו ותיעוד רפואי של החבלות (ת/1 ו-ת/4 בהתאמה) והפנתה לנסיבות העבירות ולערכים המוגנים שנפגעו. עוד טענה שעיקר החומרה במעשי הנאשם טמון בעובדה שבוצעו על רקע של שימוש באלכוהול כאשר הנאשם איים פעמיים על המתלוננת, לא נרתע מהמשטרה ותקף את המתלונן בבית העסק שלו באמצעות חפץ חד.

לשיטת המאשימה יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם לנסיבות העבירות כנע בין 15-24 חודשי מאסר בפועל.

לאור עברו הפלילי של הנאשם (ת/2) וקיומו של מאסר מותנה (ת/3) אשר לא הרתיעו את הנאשם, ביקשה המאשימה למקם את הנאשם ברף הבינוני של המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה במצטבר וזאת לצד ענישה נלווית.

הסנגור הפנה לעובדות האירוע ולהיותו בלתי מתוכנן. נטען כי האירוע הסלים על רקע שכרותו של הנאשם אשר לוקח בקבוק בירה מבלי לשלם ומאיים שירה טיל על החנות. לאור האמור, ביקש הסנגור לקבוע מתחם ענישה בין 8-15 חודשי מאסר בפועל תוך שהפנה לפסיקה רלוונטית.

לאור הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה והחיסכון המשמעותי בזמן השיפוטי, כמו גם לקיחת האחריות, ביקש למקם את הנאשם באמצע המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה בחופף.

קביעת מתחם העונש ההולם

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשייקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

הערכים המוגנים בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות הינם הגנה על שלמות גופו וביטחון האיש של אדם, על בריאותו ושלווה, על הביטחון האיש של כל פרט ופרט ועל הסדר הציבורי ושלום הציבור בכלל. העונש המרבי הקבוע בצד העבירה, 6 שנות מאסר, משקף את החומרה היתרה המיוחסת לה. במקרה הנדון, הפגיעה בערכים אלו היא ממשית. למתלונן נגרמו 9 חתכים בראש שהצריכו תפרים. בע"פ 3863/09 מ"י נ' חסן [פורסם בנבו] (10.11.09) נאמר:

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כול אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברתה הישראלית על כול צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד... לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כול איש ותדע כול אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות יטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

וכן כפי שנאמר בע"פ 379/15 לוי נ' מדינת ישראל (26.07.15): **"ראוי להדגיש כי החבטה בפניו של אדם אחר באמצעות בקבוק זכוכית מלא בחציו עלולה לגרום לחבלה חמורה מן הסוג שאכן נגרמה למתלונן, ואף לחבלות חמורות בהרבה - מסוג החבלות הנגרמות באמצעות סכין. זאת משום שבעצם מעשה החבטה באמצעות בקבוק זכוכית ריק למחצה, טמון החשש שמא תתנפץ הזכוכית באופן השקול לחבלה באמצעות חפץ חד כדוגמת סכין, ובפרט כאשר פעולת הניפוף מתרחשת בקרבת אזור גופני רגיש".**

לעניין מנעד הענישה הרחב נכתב בע"פ 5980/15 מדינת ישראל נ' זדה (23.03.16): **"אירועי אלימות המגולמים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שהיא העבירה העיקרית בה הורשע המשיב, עשויים להתרחש במגוון רחב מאוד של מצבים, נסיבות ביצוע ורמות חומרה. ואכן, הפסיקה כוללת מנעד רחב של רמות ענישה, בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מקרה. בקביעת מתחם העונש ההולם ובגזירת הדין בגדרו אין די בהתייחסות לסעיף העבירה בו הורשע הנאשם, אלא העיקר הוא בעובדות ובנסיבות האירועים הספציפיים בגין הורשע הנאשם"**

בבחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה זו נלמדת הטלת מאסר בפועל לתקופה ממושכת.

בע"פ 4609/14 צורדרקר בסט נ' מדינת ישראל (01.03.15) קיבל בית המשפט העליון את ערעור הנאשם שהורשע בניסיון לגרימת חבלה באמצעות בקבוק זכוכית שבור במאבטח של מלון על רקע שכרות והקל בעונשו מ-18 חודשי מאסר ל-9 חודשי מאסר בפועל.

בת"פ (מחוזי ת"א) 3144-04-15 מדינת ישראל נ' רביבו (04.04.16) הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות

שירות לאחר שבהיותו שיכור, זרק וניפץ בקבוק וודקה על נהג הסעות שסירב להסיעו וגרם לו לשבר באפו.

בע"פ 4011/14 פלוני נ' **מדינת ישראל** (16.11.14) נדחה ערעור על חומרת עונש של 7 חודשי מאסר בגין עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. המערער הכה מאבטח באמצעות בקבוק שתייה וגרם לו שבר בגולגולת, חתך במצח ואובדן הכרה. המערער היה על סף בגירות ואחרי שתייה מופרזת של אלכוהול, לחובתו עבר פלילי בגינו ריצה כבר עונש מאסר והוא לא נטל אחריות מלאה על המעשים. עוד נקבע כי לנוכח חומרת המעשים עונש המאסר שהוטל עליו הינו מקל מאוד.

ברע"פ 1601/14 פרץ נ' **מדינת ישראל** (03.03.14) נדחה ערעור על חומרת עונש של 10 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בעבירות של פציעה בנסיבות מחמירות כשהעברין מזוין ותקיפה סתם. המערער תקף את המתלונן בכניסה למועדון, דחף אותו, השליך לעברו אבן שלא פגעה בו ובהמשך הכה בפניו באמצעות בקבוק זכוכית וגרם לו לשני פצעים סביב עין שמאל.

בעפ"ג (מרכז) 37112-10-15 **מדינת ישראל נ' היילה** (17.12.16) הוחמר עונשו של המערער ל-12 חודשי מאסר בפועל בנוסף להפעלת עונשי מאסר מותנים לאחר שהמערער בהיותו נתון להשפעת אלכוהול חבט בראשו של המתלונן באמצעות בקבוק בירה שהתנפץ בעקבות כך. למתלונן נגרם חתך בצידו של הראש שטופל בהדבקה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם בין 10-24 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 5641/09 **מדינת ישראל נ' ברזינסקי** (22.03.10) נדחה ערעור על קולת עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש וחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. לאחר שתיית אלכוהול עם חבריו שבר המשיב, שהיה חייל באותה עת, בקבוק זכוכית ריק על ראשו של אחד מחבריו והכה חבר נוסף בבקבוק השבור וגרם לו חתכים גדולים. המשיב הורשע לאחר שמיעת הוכחות ושירות המבחן המליץ על אפיק טיפולי. נקבע כי לצד החומרה היתרה שבמעשיו, יש חשיבות להליך השיקומי המבטיח והמשמעותי שבו מצוי המשיב. הודגש כי זהו מקרה יוצא דופן המצדיק העדפת שיקולי שיקום.

בעניינו, הנאשם לא הצטייד מראש בכלי נשק אלא ניצל את עגלת הקניות שעמדה במקום ולקח ממנה בקבוק זכוכית. דהיינו, המעשה לא תוכנן מראש אלא התרחש ספונטנית. עם זאת, מלכתחילה החל האירוע באשמת הנאשם אשר לקח בקבוק בירה מבלי לשלם עליו, סירב לבקשת העובדת לשלם ואיים עליה ועל המתלונן. כך גם, למרות שהזעקה משטרה, שב הנאשם פעם אחר פעם והמשיך בהתנהגותו הבריונית וזאת למרות ניסיונות המתלוננים לסיים את העימות עד שלבסוף הרהיב עוז הנאשם, לקח כאמור בקבוק זכוכית מהעגלה וניפצו על ראשו של המתלונן וזאת ללא כל התגרות.

אם בכך לא די, גם לאחר שהגיעו שוטרים למקום, סירב הנאשם להתלוות אליהם. עוד הגדיל לעשות כאשר בהיותו עצור בתחנת המשטרה, ירק על שוטרת.

לנוכח מכלול נסיבות אלו, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לנסיבות המקרה נע בין 10 ל- 20 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

הנאשם, כבן 29, בעל 5 הרשעות קודמות, בעיקר בעבירות רכוש אולם האחרונה שבהן כללה, בין היתר, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בגינה הוטל עליו עונש מאסר בפועל. הנאשם ביצע את העבירות ככל הנראה על רקע של שתיית אלכוהול. עם זאת, לא ביקש הפנייתו לשירות המבחן ולא קיבל כל טיפול שיש בו כדי ללמד על חרטה כנה ושינוי דרכי חשיבתו.

הנזק שנגרם למתלונן איננו עניין של מה בכך ובקלות יכול היה להיגרם נזק חמור בהרבה אולם בפועל, הנאשם גרם לחתכים אשר הצריכו תפרים בלבד ללא אשפוז.

מנגד, אזורי הנאשם את העובדה שהודה בהזדמנות הראשונה, חסך עדותם של העדים, חסך זמן שיפוטי יקר ולקח אחריות על מעשיו.

כך גם, מצאתי לנכון לתת משקל לכך שהנאשם נתון במעצר מזה כחמישה וחצי חודשים, כאשר ידוע כי תקופת המעצר קשה היא מתקופת מאסר.

בשים לב לנתונים שפורטו, ולאור הישנות המקרים, מצאתי לנכון למקם את הנאשם באמצע המתחם אך לכיוון הרף התחתון ולהטיל על הנאשם תקופת מאסר בפועל, לצד ענישה הצופה פני עתיד וכן הטלת סנקציה כלכלית.

עתירת המאשימה להפעלת המאסר המותנה במצטבר

על פי הוראות סעיף 55(א) לחוק העונשין, נאשם אשר נדון למאסר על תנאי והורשע בגין עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי. מטרתו של עונש המאסר המותנה, להוות מעין חרב אשר תלויה מעל ראשו של הנאשם, באופן שהמאסר המותנה יכול להפוך למאסר בפועל של ממש. באופן זה, יחויב הנאשם אשר נדון לעונש מאסר מותנה, לנהוג בזירות יתרה בתקופת התנאי וככל שאכן לא יפר את תקופת התנאי, כך ההנחה היא שיקפיד ביתר שאת בהמשך דרכו גם לאחר תום תקופת העונש המותנה.

נגד הנאשם תלוי מאסר מותנה, בר הפעלה, של 4 חודשים אשר ניתן בנוכחותו בתיק 16690-08-20 בגזר דין מתאריך 14.10.20. במסגרת גזר הדין, הוטלו על הנאשם מאסר בפועל של 6 וחצי חודשים קנס ומאסר מותנה למשך 4 חודשים בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

כפי שנאמר זה מכבר, העבירות אותן ביצע הנאשם עבירות חמורות המה ואם לא די בכך, הנאשם ביצע בעוד שעונש מאסר על תנאי מרחף מעל לראשו אך לא מרתיעו. עובדה זו, יש בה די כדי לדון את הנאשם לתקופת מאסר בפועל. כמו כן, גיליון הרשעותיו של הנאשם וההסלמה שבמעשיו מעידים על היעדר הפנמה והיעדר הרתעה.

הכלל ע"פ סעיף 58 לחוק העונשין שעונש מאסר מותנה יופעל במצטבר. חפיפת עונשי מאסר ייקבעו מנימוקים שירשמו ויש מקרים בהם הדבר נקבע משיקולי שיקום.

בענייננו, הנאשם איננו מתפקד באופן נורמטיבי וזוהי איננה הסתבכותו הראשונה.

בנסיבות אלה, לא מצאתי שנסיבות העבירות ונסיבותיו של הנאשם מצדיקות חפיפת המאסרים במלואם.

עם זאת, יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן ולקח אחריות על מעשיו. נסיבות אלה תובאנה לזכות הנאשם במידה המתאימה כך שעונשו של הנאשם ימוקם בשליש התחתון של המתחם והמאסר המותנה יופעל רק בחלקו במצטבר.

משכך ולאור כל האמור לעיל, אני מטיל בזאת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 11 חודשים.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בר הפעלה של 4 חודשים למשך 3 שנים שהוטל על הנאשם בבית משפט שלום קרית שמונה בתיק 16690-08-20 גזר דין מתאריך 14.10.20 **מתוכו חודש אחד ירוצה בחופף ו- 3 חודשים ירוצו במצטבר.**

סופו של דבר אני גוזר על הנאשם 14 חודשים מאסר בפועל שיחושבו ממועד מעצרו של הנאשם בתיק זה - 14.12.21.

2. מאסר על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה לאחר שחרורו מריצוי מאסרו בגין תיק זה כל עבירה מסוג אלימות גופנית שעונשה שנתיים מאסר ומעלה, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.

מאסר על תנאי של 2 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה לאחר שחרורו מריצוי מאסרו בגין תיק זה כל עבירת רכוש או הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, על פי חוק העונשין התשל"ז - 1977 ויורשע בה.

3. פיצוי למתלונן - מר רמי לוי ת.ז. 055386387 (עד תביעה מס' 2 ברשימת עדי התביעה) בסך 1,500 ₪.

יש לשלם את הפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מרגע מתן גזר הדין ועד ליום 1/11/22 וזאת באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

גזר דין זה מהווה פקודת מאסר .

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ג' סיוון תשפ"ב, 02 יוני 2022, בנוכחות הצדדים.